

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkiem tygodniowym i Dziennikiem urzędowym codziennym, tudzież Rozmaitościami co Srody, kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 3 złr. 45 kr., miesięcznie 1 złr. 20 kr. Z pocztą: kwartalnie 4 złr. 30 kr., miesięcznie 1 złr. 35 kr. Inscrycja od wiersza w półkolumnie (drukem garmont) po raz pierwszy 4 kr., następnie po 2 kr. m. k.

Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka. — Ameryka. — Hiszpania. — Anglia. — Francya. — Belgia. — Szwajcarya. — Włochy. — Niemce. — Rosya. — Azya. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Wiadomości handlowe. — Kronika.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Zmarły na dniu 10. października 1854 lwowski kanonik obr. lac. ks. Kajetan Zmigrodzki ofiarował ostatniem rozporządzeniem swoim z 3. października 1854 ze spuścizny swojej obligacyę długu państwa w sumie 500 złr. m. k. na powszechny szpital lwowski z warunkiem, ażeby po wieczne czasy z przypadających rocznych procentów rozdawał kapelan miejscowy wychodzącym ze szpitalu i pozbawionym wszelkich środków utrzymania ubogim pewne dary chociaż w małych kwotach z tem wezwaniem, ażeby modlili się za duszę wspomnionego fundatora.

C. k. Namiestnictwo uważa za miły obowiązek podać ten naśladowania godny czyn miłości bliźniego imieniem potrzebujących wsparcia ubogich do wiadomości powszechnej.

Lwów, 19. lipca 1857.

Podług rozporządzenia wysokiego ministeryum nauk z 17go lipca r. b. l. 11.815 raczył Jego c. k. Apost. Mość zezwolić najtęskawiej na najuniżeńszą prośbę lwowskiej rady gminnej najwyższem postanowieniem z 9. b. m., ażeby nowoustanowione, samoistne gymnasium we Lwowie, które z początkiem roku szkolnego 1857/58 otworzone zostanie, zaszczycone zostało nazwą: „Gymnasium Franciszka Józefa“, co się niniejszem podaje do wiadomości powszechnej.

Lwów, 24. lipca 1857.

Sprawy krajowe.

(Zaraza na bydło.)

Lwów, 27. lipca. Podług ostatnich raportów istniała jeszcze zaraza na bydło w Lwowskim okręgu administracyjnym, w 4 miejscach obwodu Stryjskiego, w 1 Samborskiego i w 4 Brzeżańskiego obwodu.

We wszystkich tych 9 miejscach ze stanem bydła wynoszącym 6744 sztuk w 62 folwarkach dotknęła zaraza 528 sztuk, z których 111 wyzdrowiało, 371 odeszło, 24 zabito, a 22 pozostało jeszcze w kuracyi.

(Bezpośrednia komunikacya z Nowym Yorkiem. — Przygotowania w Medyolanie na przyjęcie Arcyksięcia z powrotem z Belgii.)

Donoszą z Wiednia. Projekt względem zaprowadzenia bezpośredniej żeglugi parowej między Tryestem i Nowym Yorkiem ma być w istocie doprowadzony do skutku. Bawiący obecnie w Wiedniu austriacki jenerałny konsul z Nowego Yorku pan Loosey przedłożył rządowi w tej sprawie obszerny memoriał, i Jego Excelencyja baron Bruck pochwała zupełnie projekt jego. Jak słyhać, postanowił już rząd stanowczo zrealizować ten projekt, i idzie teraz jeszcze tylko o środki, jak go przeprowadzić.

Medyolan, 22. lipca. Według dokonanych teraz obliczeń wydała municypalność medyolańska na przyjęcie Najjaśniejszych Państwa zeszłej zimy 390.256 lirów. Rada gminy przyzwoliła na ostatniem zgromadzeniu kongregacyi municypalnej kredyt nieograniczony na uczczenie zaślubin Jego cesarzew. królewicz. Mości Arcyksięcia jenerałnego gubernatora z królową belgijską, księżniczką Charlotte, za ich przybyciem do Medyolanu. Między innymi odbędą się w c. k. teatrach Scala i Canobbiana bardzo świetne bale bezpłatne, a u dworu będzie wielka uczta i koncert. Tam medyolański z licznymi wieżyczkami i posągami oświetlą różnokolorowym ogniem bengalskim, w ogrodach zaś publicznych urządzają bezpłatne festyny ludowe. Ułożono się już z dwoma angielskimi towarzystwami jeźdźców sztucznych względem przyszłych przedstawień w arenie wielkiej, przyczem odbędą się także i konne wyścigi z wyznaczeniem nagród. Słynny ogniomistrz Cogliati otrzymał polecenie przyrzadzić ognie

sztuczne, i ugodzono go za 5000 cwancygierów remuneracyi. Ognie te spalone będą w nowym i bardzo obszernym ogrodzie publicznym. Nad upiększeniem tego ogrodu pracują bardzo gorliwie, a w przeciągu ostatnich 98 dni wydano nań 65.479 lirów.

Ameryka.

(Zdanie sprawy z czynności w ministeryum spraw wewnętrznych w Brazylii.)

Z Rio de Janeiro donoszą: Ze sprawozdania przedłożonego sejmowi przez ministeryum spraw zewnętrznych za czas od maja r. z. do maja r. b. godne są uwagi punkta następujące:

1) Ogłoszone od kongresu paryzkiego nowe zasady prawa morskiego. Na zaproszenie mocarstw kongresowych przystąpiła Brazylija do tych zasad, a oraz oświadczyła się za przykładem Stanów zjednoczonych za koniecznem i zbawiennem rozszerzeniem tych zasad, lecz nie przychyliła się zresztą do wezwania gabinetu waszyngtońskiego, by rozszerzenie to położył za warunek przystąpienia do postanowień kongresu paryzkiego.

2) Handel niewolnikami. Od czasu zdarzenia serinhaemskiego w październiku 1855 i zagrabienia północno-amerykańskiego okrętu z niewolnikami „Mary Smith“ roku 1856 nie przywieziono już żadnych niewolników do kraju. Z liczby 47 niewolników, którzy z wyjątkiem 4ch dostali się w ręce władz miejscowych po części zaraz pod Serinhaem, a częścią później dopiero i w innych okolicach kraju. Tych 43 niewolników wypuszczono na wolność, zaczem od roku 1852 aż potąd ogranicza się przywów niewolników na tych 4ch, których odszukać nie zdołano.

Z tem wszystkiem nie chce Anglia cofnąć bilu swego z roku 1845, sprzeciwiającego się wszelkiemu prawu internacyonalnemu, i ponawia groźby swe przeciw Brazylii, chociaż z zupełnym upadkiem handlu niewolnikami nie ma do tego najmniejszego nawet popozoru.

3) Stosunki Brazylii do republiki Paragway. Ubolewać nad tem należy, że układy zawarte między Brazylią i republiką Paragway nie wstrzymały rządu republikańskiego od kroków przeciwnych wcale zasadom w układach tych przyjętym.

4) Stosunki do Uruguay. Komisya względem uregulowania granicy między Brazylią i Uruguay ukończyła pracę swe prawie już zupełnie, i wkrótce przyjdzie do stanowczego załatwienia tej sprawy.

5) Stosunki do Wenezueli, Nowej Grenady i Equadoru. Układy względem rozgraniczenia i uregulowania granic dawniejszych zawarte z Wenezuelą i Nową Grenadą dnia 25. listopada 1852 i 25. lipca 1853, tudzież traktaty co do żeglugi rzecznej zawarte z temi państwami dnia 14. stycznia i 14. czerwca 1853, nie zostały ratyfikowane w terminie umówionym, i dlatego też nie doszły do skutku. Rząd cesarski nie ustął jednak w swych usiłowaniach, i wysłał do tych republik nowych posłów zawierzytelniejszych, by dalsze w tej mierze rozpoczęły negocyacye, i starali się zawarciem odpowiednich układów sprawę tę załatwić.

6) Negocyacye z Francją względem oznaczenia granicy między Brazylią i Guyaną francuzką. Do rocznego sprawozdania ministeryum dołączono dokładne protokoły negocyacyi, jakie się odbyły w Paryżu. Ciągnęły się one od 20. sierpnia 1855 do 1. lipca 1856, lecz do zgody pożądanej nie przyszło, i potąd jeszcze zachodzi spór względem wykładu art. 8. traktatu utrechtńskiego, i właściwie też o nic już więcej nie idzie.

Hiszpania.

(Kortezy zamknięte. — Duch rządu.)

Posiedzenia Kortezów są już zamknięte. Ministeryum przetrzymało wszystkie burze i wyszło z nich zwycięzko, a to tak w podrzędnych kwestyach administracyjnych, jak i w kwestyach zasadniczych. Stanowisko jego jest teraz pewniejsze, a mianowicie przytłumieniem rokoszu andaluskiego, który jak tyle innych zaburzeń podobnych przekonał ludzi rozsądnych i dobrze myślących patryotów, że rząd powinien koniecznie pomyśleć o stanowczem ukroczeniu wicherzycieli. Nieład i zaburzenia socyalistyczne wymagają zawsze rządu silnego i sprężystego, a pomyślność tak państwa jak i narodu całego może się wtenczas tylko utrwalić, jeśli rozpowszechni się w kraju to przekonanie, że wolność prawdziwa może ostać się tylko przy rządzie silnym i nieskrepowanym.

Anglia.

(Meeting u Br. Rothschilda. — Wyprawa deportowanych. — Dochód z pałacu krzysztalowego. — Starożytności przywóz. — Telegraf do Ameryki podwodny. — Posiedzenie z 23. lipca. — Dzieło, kanał Suez i dedykacja p. Lesseps Izom. — Telegraf do Ameryki. — Różnica w czasie. — Koszta procesów kryminalnych.)

Londyn, 23. lipca. Baron Rothschild sprosił dziś na meeting swoich przyjaciół w City. Tak mało nadziei nastrecza nowy bil lorda John Russell w sprawie Izraelitów, że p. Rothschild postanowił jak słyhać złożyć dziś już swój mandat w ręce wyborców, co jednakże odradza mu jego przyjaciele, i w razie rozpisania nowego wyboru chcą przywieść do skutku powtórny wybór jego.

— Okretem, który temi dniami uwolni Anglię od 400 zbrodniarzy, mają odpłynąć do Fremantle (w zachodniej Australii) następujące znakomitości: John Dean Paul, Strahan i Bates, osławieni bankierowie; Robson, sekretarz pałacu krzysztalowego; Leopold Redpath; Agar, znany z wielkich kradzieży złota między Londynem i Paryżem, i sławny fałszerz banknotów Saward.

— Ogólny dochód pałacu krzysztalowego wynosił w zeszłym roku 28.467 funt. sztr., z czego pozostało po spłaceniu wszystkich procentów 5687 funt. sztr. Dla skonsolidowania rozmaitych pożyczek zalecają dyrektorowie utworzenie obligacji pierwszeństwa w kwocie 250.000 funt. sztr.

— Parowa szalupa „Gorgon“ zawinęła wczoraj do Tamizy z ładunkiem szacownych starożytności greckich i rzymskich, przeznaczonych do muzeum angielskiego. Znajdują się pomiędzy niemi dwie olbrzymie kamienne statuy z grobu króla Mauzoleja; lew wążący 120 cetnarów i koń wagi do 260 cetnarów; prócz tego obrazy mozaikowe, szczytki architektoniczne z Halikarnasu, i kilka pak z wyrabianym precudnie fryzem, na którym przedstawione są Amazonki na koniach.

— Co do założenia telegrafu podwodnego między Irlandią i Ameryką, które już wkrótce ma się rozpocząć (gdyż okręta „Agamemnon“ i „Niagara“ ułatwiły się już wczoraj z ładowaniem drutu) odstąpiono jak słyhać od pierwotnego planu, ażeby obadwa okręta zjechały się na środku oceanu atlantyckiego, i ztamąd płynęły w przeciwnych kierunkach ku wybrzeżom Irlandyi i Nowej Fundlandyi. Teraz miano postanowić, ażeby obadwa okręta wypłynęły razem z Irlandyi i pomagały sobie nawzajem przy zakładaniu drutu w całej długości aż do Nowej Fundlandyi.

— Na dzisiejszem posiedzeniu Izby niższej oświadczył Vernon Smith w odpowiedzi na interpelację pana J. Elphinstone, że rząd nie otrzymał ostatnią pocztą australską żadnych wiadomości z Indyi. — Wniosek Wilsona względem przyzwolenia 590.000 f. sztr. na pokrycie kosztów wojny chińskiej został przyjęty. Suma ta ma być wypłacona kompanii indyjskiej. Ponieważ zaś kompania ta winna rządowi 560.000 funt. sztr., przeto pozostaje jeszcze do zapłacenia tylko 30.000 funt. sztr.

— W Londynie wyszło teraz w jednym tomie dokładne sprawozdanie ze wszystkich meetingów, które temi czasy odbyły się na rzecz kanału suezkiego, a to począwszy od meetingu w Liwerpolu (29. kwietnia) aż do meetingu londyńskiego, który się odbył 24. czerwca r. b.

P. Lesseps umieścił na czele dzieła swego następującą Izbie wyższej i Izbie niższej dedykację:

„Do członków parlamentu angielskiego.

„Mylordowie i szanowni Panowie!

„Poświęcam Wam każdemu w szczególności i przedkładam dostojnemu zgromadzeniu niniejszą pracę moją. Dziełko to zawiera dokładny wyciąg z obrad i uchwał najznaczniejszych miast królestw połączonych, w których korporacje handlowe i gminne złożyły pod prezydencją wybranych swych zwierzchności wyraz zdań swoich co do handlu, marynarki i kolonii angielskich, a to na poparcie projektu przekopania cieśniny suezkiej dla połączenia morza śródziemnego z czerwonym.“

„Utwierdzony więc w swem przedsięwzięciu tak poważnem i na wszelką uwagę zasługującym zdaniem stanu kupieckiego, żeglarszy i fabrykantów angielskich, i nieodstępując od zamiaru przekopania kanału, do czego nie żądam ani wyłącznej pomocy, ani wyłącznej ochrony lub protekcyi jakiegokolwiek rządu, udaje się dla przełamania oporu postą angielskiego w Konstantynopolu z zupełną ufnością do politycznych korporacji kraju wolnego, które przy innej już sposobności zjednały sobie te stawę, że wielkie zasady cywilizacyi i wolności handlowej przeniosły nad wszelkie względy interesu prywatnego lub zawiści narodowej.“

Dalej następują listy z Indyi wschodnich, tudzież handlowych kompanii peniuzularnych i wschodnich.

P. Ferdynand Lesseps kończy temi słowy:

„Zbiór ten, który przedkładam mężom zajmującym się sprawami politycznymi, byłby niedostateczny, gdybym nie przedstawił im oraz i żywiołów rozpraw politycznych, jakie się odbyły w sprawie kanału suezkiego.“

„Powiedziano, że przekopanie cieśniny afrykańskiej zagrażałoby potędze angielskiej w Indiach wschodnich, i usiłowano przy tej sposobności wzbudzić dawną nieufność Anglii do Francyi.“

„Przedstawiono kanał suezki za możliwą przyczyną przyszłego rozweźlenia stosunków Egiptu do Porty i wybicia się wicekróla spod zwierzchności rządu tureckiego.“

„A miasto wystąpić jawnie przeciw przekopaniu kanału zastąpiano się raczej pozorami, odwoływano się do przeciwnego w tej mierze interesu Turcyi, cały ciężar opozycyi niesłusznej składano na

członków dywanu, którzy wypierają się tej opozycyi po części w listach jakie mi zakomunikowano, a częścią w ustnej rozmowie z zastępcami rządów rozmaitych, co wysokie sympatyje swe dla przedsięwzięcia tego wyraźnie już objawiły.“

„O tych trzech kwestyach co do stosunków Anglii i Francyi względem kanału suezkiego, o położeniu Egiptu w obec Porty i o interesie Turcyi w całej tej sprawie, wspominałem mianowicie o pierwszej w liście napisanym wkrótce po wniesieniu projektu do lorda Stratford de Radcliffe, a o dwóch w obydwóch notach wydrukowanych w tej książce, którą poddaje niniejszym bezstronnemu wyrokowi czytelników.“

— Temi dniami jak już wzmiankowaliśmy zaczęła zakładać telegraf podmorski między Irlandią i Neufundland, i spodziewają się pracę tę ukończyć za miesiąc. Zmieniono jednak nieco plan pierwotny położenia drutu, gdyż oba okręta transportowe „Agamemnon“ i „Niagara“ nie będą już zakładać drutu do połowy drogi od zachodu i wschodu, lecz praca ta zacznie się od brzegów iryjskich i okretem „Agamemnon“, a okręt „Niagara“ ma dopiero wtenczas kłaść drut dalej, kiedy pierwszemu wyjdzie już całkiem drut telegraficzny. Według obliczenia można na minutę dziesięć słów przesłać z Irlandyi do Ameryki i odwrotnie, a przeto na dzień 14.400 słów. Przesłanie każdego dwadzieścia słów kosztowałoby dwa funtów szterlingów i 10 szylingów, a w przecięciu byłoby przytem dwieście wstrząśnień elektrycznych. Z powodu różnicy stopnia geograficznego między Anglią i Ameryką północną tak się przytrafi, że wiadomość wysłana zład w porę południową dojdzie do Nowego Jorku o godzinie 7. zrana, to jest pięcioma godzinami przed południem, gdy tymczasem wysłana z Nowego Jorku w południe dojdzie do Anglii dopiero o godzinie 5. po południu. — Jako ciekawy szczegół do statystyki angielskiej procedury kryminalnej przytaczają dzienniki niektóre, że koszta procesu truciela Palmera wynosiły 7532 f. sztr., a Dove'go, który żonę swą otruł, 1176 ft. sztr.

Francya.

(Nowiny dworu. — Proces spiskowych. — Turcy do szkoły marynarki. — Pośrednictwo Francyi w sprawach meksykańskich. — Sprowadzenie przentwierców kolei północnej. — Wiadomości bieżące. — Sessya rad gminnych. — Zachowanie się wojska w Rzymie. — Kolonizacya Algieryi. — Kanał Suez. — Straty wojska angielskiego w Persyi.)

Paryż, 24. lipca. Cesarz przybędzie dopiero w poniedziałek do Paryża i nazajutrz 3. sierpnia wyjedzie do Anglii. Tego dnia rozpocznie się także proces w sprawie spisku włoskiego i spodziewają się ważnych rozpraw w tym względzie. Także pewien Anglik był zawikłany w procesie, ale sędzia instrukcyjny uwolnił go po kilku indagacjach.

Pomimo ogłoszonych tu depeszy utrzymują, że wybory w Mołdawii odbyły się 12. lipca.

Pięciu młodych Turków, którzy przybyli tu właśnie, przyjęto do szkoły marynarskiej w Brescie.

Marszałek Randon przysłał rządowi memoryał z ostatniej wyprawy na Kabyłów.

Jak słyhać, przyjęła Hiszpania pośrednictwo Francyi i Anglii w sprawie meksykańskiej.

Parod, jeden ze złodziei kolei północnej, został we czwartek wysadzony na ląd w Hawrze a dziś przybył do Paryża. Towarzyszy mu agent Rynders, kuzyn marszałka Stanów zjednoczonych. Za przybyciem do Paryża osadzono go natychmiast w więzieniu Mazas.

Sessya rad gminnych, których zwołanie ogłasza dziś *Monitor*, trwać będzie od 24. sierpnia najdalej do 7. września we wszystkich departamentach, z wyjątkiem departamentu Sekwany.

Dziennik *Pays* zawiera dziś następujący półurzędowy artykuł: „Pewien dziennik zagraniczny wspomina o niebezpiecznych zatargach, jakie miały zajść między wojskiem francuskim i papieskim. Oto prawdziwy stan rzeczy. Gdy wypadki w Genuy i w Neapolu doszły do wiadomości powszechnej, próbowało kilku potajemnych demagogów, którzy nie mogli nic przedsiębrać w Rzymie, podburzyć wojsko papieskie przeciw naszym żołnierzom, zalecającym się zawsze wzorowem postępowaniem i karnością. Jak tylko dowiedział się o tem pułkownik Janni, komendant armii papieskiej od czasu jak umarł generał Farina, użyto natychmiast sprężystych środków, i z wyjątkiem kilku nieznacznych, spiesznie przytłumionych wypadków, w których nie zachodziła zaczepka od naszych żołnierzy, nie wydarzyło się zresztą żadne zakłócenie spokojności. Wszystko załatwiono spiesznie, i ludność rzymska miała znowu sposobność przekonać się o zasłudze i karność naszego wojska.“

Świetny rezultat wyprawy kabylskiej pozwala teraz ministrowi wojny przyspieszyć swoje plany kolonizacyi. Rząd pragnie przede wszystkim poprzeć wychodźstwo Europejczyków do Algieryi, gdyż dotąd znajduje się w całej Algieryi zaledwie 167.000 Europejczyków, między temi 100.000 Francuzów, a europejska ludność na prowincyi nie wynosi nawet 60.000 dusz.

Pod względem kanału Suez donoszą, że zarzuty, jakie z polecenia lorda Palmerstona przytacza Stephenson, syn sławnego inżyniera, że stanowiska technicznego, są równie wątpliwe, jak opór samego lorda przeciw temu przedsięwzięciu. *Monitor floty* dowodzi, że — wbrew twierdzeniu Stephensona w Izbie niższej — najpierw on sam nie oglądał nigdy terytorium, które ma iść kanał, a powtórnie nie zgadzają się wcale z jego zdaniem obadwaj inżynierowie, na których świadectwo się powołuje, mianowicie pp. Negrelli w Więdnui i Talabot, gdyż pierwszy z nich jest nawet członkiem komisji internacjonalnej. Pan Lesseps przybył znowu do Londynu.

Z raportu naczelnego komendanta wojsk angielskich w odnozie perskiej pokazuje się, że armia ta liczyła z początkiem kampanii 4800 ludzi piechoty i 700 konnicy. a z końcem wyprawy zredukowana została ogniem nieprzyjacielskim i słabościami na 3227 ludzi piechoty i 419 konnicy. Wsiadanie wojsk angielskich na okręta miało rozpocząć się 15. czerwca, a do 1. lipca mieli już Anglicy opuścić Buszjr zupełnie.

Belgia.

(Spiskowi w Anglii.)

Bruxela, 23. lipca. Dziennik *Nord* donosi w prywatnym liście z Londynu, że gabinet angielski postanowił użyć swej władzy, jeśliby stanął dowód, że wychodźcy polityczni knowali zamach na życie Ludwika Napoleona. Anglia, tak powiada w tym liście, obowiązana jest przeszkodzić temu, ażeby swobod jej instytucji nienadużywano do knowania spisków na życie Cesarza Napoleona. Kiedy rząd angielski podczas wojen rewolucyjnych, wtedy, gdy Napoleon był jeszcze pierwszym konsulem i zaciętym nieprzyjacielem naszym, na zazalenie rządu francuskiego kazał redaktora pewnego dziennika francuskiego za obrazę i oczernienie pierwszego konsula stawić przed sądem przysięgłych i ukarać — tedy miałyby tem większy powód ochraniać dziś Napoleona III., najwierniejszego sprzymierzeńca Anglii, i morderców jego karać z całą surowością ustaw angielskich.

Szwajcarya.

(Budowa kościoła katolickiego. — Rewizya konstytucyi neuenburgskiej.)

Berna, 21. lipca. Po dość żywej dyskusji na dzisiejszem posiedzeniu rady narodowej przedłożono propozycję względem wyznaczenia kwoty 50.000 franków na budowę kościoła katolickiego w Bernie. Kilku członków rady narodowej powstawało przeciw temu projektowi pod względem oszczędności, zwłaszcza że potąd nie ma jeszcze tak wielkiej potrzeby kościoła nowego. Natomiast jednak dowodzą, że w mieście, gdzie rezydują władze federacyjne i ich urzędnicy, i gdzie przebywają obce poselstwa, potrzeba koniecznie kościoła katolickiego. Nareszcie przyjęto propozycję 69 głosami przeciw 28, (które na mniejszą kwotę przyzywały).

Berna, 26. lipca. W Neuenburgu wywołała spór rewizya konstytucyi. Komisya ustanowiona z ramienia wielkiej rady proponuje, ażeby przy wyborach rady konstytucyjnej zatrzymano teraźniejszy system wyborów, który zamieszkałym w Neuenburgu Szwajcarom z innych kantonów nieprzyznaje prawa głosowania. Rząd sprzeciwia się tej propozycji i ma przeciw sobie przymierze rojalistów z partya niepodległych. Ci chcą przy rewizji konstytucyi ocalić wyłączny żywioł neuenburski, który pochłonęłyby niezawodnie tysiące górali nienależących do kantonu neuenburgskiego, gdyby miały prawo głosowania. Pytanie teraz, jak wielka rada rozstrzygnie tę sprawę.

Włochy.

(Przygotowania w Rzymie na przyjęcie Ojca św. — Wiadomości bieżące. — Tajny konsystorz. — Statua Hezekiela proroka.)

Rzym, 18. lipca. Względem powrotu Ojca św. do Rzymu nadeszła wczoraj do jednego z prałatów dworu wiadomość, że Jego Świątobliwość chce uroczystość Ś. Rozalii na dniu 4. września obchodzić w Viterbo, a w kilka dni potem powrócić do stolicy. Wczoraj naradzali się ministrowie z senatem, w jaki sposób można przyjąć najgodniej Ojca św. za powrotem do stolicy. Urađono użyć na to sumy 100.000 szkodów (150.000 talarów). Sekretaryat państwa, ministerjum spraw wewnętrznych, Izba handlowa i municypalna kasa Rzymu mają się do tego przyłożyć.

Rzym, 17. lipca. Według dawniejszych zarządzeń miał w ciągu przyszłego miesiąca odbyć się tajny konsystorz. Lecz że J. Ś. Papież tak prędko nie wróci do Rzymu, przeto polecono najwyższemu adwokatowi konsystoryalnemu przesłać odnoszące się akta niezwłocznie do Bononii, zwłaszcza że Papież po swym powrocie z Raweny zamierza odbyć konsystorz w Villa San Michele. Zdaje się, że nieprzyjdzie teraz do mianowania nowych kardynałów, lecz natomiast spodziewają się prekanonizacji wielu biskupów, zwłaszcza że w samej tylko Hiszpanii zaważowało 24 biskupstw. — Wczoraj wywindowano szczęśliwie czwartą kolosalną statua marmurową, proroka Hezekiela, na drugi postument słupa maryackiego. Z architektonicznem ukończeniem pomnika tego pospieszają się ile możliwości, by widokiem tym ucieszyć J. Ś. Papieża za jego powrotem do Rzymu.

Niemce.

(Konferencye norymberskie w sprawie kodexu handlowego. — Fabrykanci papieru w hanowerskiem ukarani.)

Frankfurt, 24. lipca. Główną sprawą na ostatecznem posiedzeniu sejmku związkowego była uchwała nad sprawozdaniem konferencyi norymberskiej z dotychczasowych jej obrad. Ze sprawozdania tego pokazuje się, że konferencya po pierwszym odczytaniu 3 pierwszych ksiąg projektu (stau kupiecki — towarzystwo handlowe — sprawy handlowe) odroczyła się do 15. września, by rozpocząć potem obrady nad drugim ich odczytaniem. Tymczasem bowiem ukończy pozostawiona w Norymbergu komisya redakcyjna rewizję tych trzech tomów, i projekt zostanie rozesłany przynależnym rządcom. Czyli po drugim odczytaniu nastąpi ogłoszenie projektu tych 3 pierwszych tomów, to zależeć będzie od rozstrzygnięcia konferencyi. Przyszłe obrady nad prawem morskiem nastąpią za wybo-rem konferencyi w Hamburgu albo w Bremie.

Hanower, 23. lipca. Jak donosi dziennik *Z. f. N.* otrzymały rozkaz wszystkie władze, nie zamawiać już nie zgoła u fabrykantów papieru, którzy przyłączyli się do związku frankfurtskiego, gdyż umowy takie są nieważne podług naszych ustaw.

Rosya.

(Redukcyja wojska. — Zniżenie dyskontu w banku.)

Petersburg, 18. lipca. Dwie ważne sprawy zajmują teraz wszystkich: zniesienie lub ograniczenie poddaństwa i redukcya armii z zupełnem przyjęciem systemu landwery pruskiej. O redukcji mówią już coraz głośniejsz i wyraźniej, tak że uskutecznienie jej niepodlega już prawie żadnej wątpliwości. Za rządów Cesarza Mikołaja było zawsze kilka korpusów armii na stopie wojennej, mianowicie tak zwana czynna armii w królestwie Polskiem. Teraz słycać, że w całej armii ma być zaprowadzona stopa pokoju, rozumie się z wyjątkiem oddzielnego korpusu kaukazkiego. Mówią nawet, że z każdego pułku ma tylko jeden batalion pozostać w istocie w służbie, wszystkie inne zaś pójdą na urlop. Redukcyja ta ma nastąpić dlatego, by rolnictwu dostarczyć jak najwięcej sił roboczych.

Z **Berlina** donoszą telegrafem z 24. lipca: „Podług depeszy z **Petersburga** zniżył bank rosyjski dyskonto swoje na 3%.“

Azya.

(Doniesienia z prywatnych korespondencyi. — Siła zbrojna angielska w Chinach.)

Korespondent augsburgskiej gazety powszechnej pisze z **Kalkuty** pod dniem 6. czerwca: „Od czasu ostatniego listu mojego niepolepszyły się wcale stosunki Bengalii, owszem nastąpiło przeciwnie, jak się przekoknacie z 17 dzienników, które załączam. Ostatnie wiadomości są najgorsze, i rząd zakazał je ogłaszać. Królestwo Audh jest w mocy powstańców; w Lacknau zaszły podobne sceny jak w Mirucie i w Delhi; w mieście wymordowano wszystkich Europejczyków i popalono ich domy; potem uderzyli Sipoje na warowną rezydencję sir Henryka Lawrence, dokąd schroniły się familie oficerów i innych, ale zostali odparci ze stratą 800 zabitych. W tej walce poległ jeden jenerał brygady i kilku oficerów. Wszystkie północno-zachodnie prowincye są tak dobrze jak stracone, i trzeba zdobywać je napowrót. W Delhi przywrócili powstańcy dawne królestwo, samo miasto obwarowali mocno i zaopatrzyli dostatecznie w amunicję i żywność. Broni go 20.000 ludzi, zaczętem mogli by być zdobyte tylko za pomocą regularnego oblężenia. — Lord Canning działa sprężyscie, usunął gubernatora północno-zachodnich prowincyi, każe wszystkie wojska europejskie z Persyi i będące do dyspozycji wojska z Chin, Birmy, Cejlonu, Madrasu i Bombaju sprowadzać paropływami do Kalkuty, i zażądał 10.000 ludzi z Anglii, które mają nadejść pocztą zamorską. Z tych gwałtownych uzbrojeń możecie poznać najlepiej rozszerzenie powstania. Dla braku czasu wspomnę tylko w krótkości, że rewolucya ta jest mohamedańska, ale należą do niej także Indyanie, gdyż służą z Mohametanami w jednych pułkach, a sprawcy rewolucyi obierają takie środki, które wszystkich zarówno dotyczą. Najbliższą pocztą spodziewam się podać bliższe szczegóły w tej mierze. Wczoraj wieczór ogłoszono urzędownie śmierć naczelnego komendanta lorda G. Ansona; nieumarł on na cholere, lecz otrul się.“

Monitor floty podaje wykaz angielskich sił zbrojnych na morzu, jakie do 1. sierpnia mają się zebrać na wodach chińskich. Gdy rozpoczęły się kroki nieprzyjacielskie między Anglią i Chinami, składała się skadra Seymoura tylko z 27 okrętów wojennych, do 1 sierpnia zaś przybędzie podług najnowszych wiadomości z rozmaitych punktów morza indyjskiego 65 okrętów wojennych na wody chińskie, między którymi ma być 18 okrętów żaglowych, 17 parowych, 27 statków kanonierskich na śrubach i 3 wielkie okręta transportowe. Te siły zbrojne są całkiem dostateczne do rozpoczęcia nowej kampanii, chociaż gdyby nie wypadki indyjskie, miało się zebrać z dniem 1. sierpnia 86 okrętów wojennych na wodach chińskich. Oprócz tych okrętów wojennych najął rząd angielski 7 wielkich okrętów transportowych do przewożenia wojska i materiałów wojennych, z których 3 należą do kompanii wschodnio-indyjskiej i przez cały czas wojny pozostaną pod rozkazami admirała. Na tych 65 okrętach znajduje się 814 dział, z tych 422 na okrętach żaglowych, 337 na paropływach, a 55 na statkach kanonierskich. Oprócz załogi okrętowej wynosić będzie z dniem 1. sierpnia liczba czynnego wojska lądowego w Chinach 14.000 ludzi.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Paryż, 26. lipca. Giełda niedzielna bez ruchu. Renty 3% 66. 87½. Kolej 673.

Wiedeń, 27. lipca. Jego c. k. Apost. Mość wyjechał wczoraj 26. b. m. przed południem z Laxenburga do Tryestu.

Laibach, 27. lipca. Właśnie w tej chwili o godzinie 4. min. 40. otwiera Jego c. k. Apost. Mość kolej tryestyńską.

Tryest, 27. lipca. Jego c. k. Apost. Mość przybył tu z otwarciem kolei Laibach-tryestyńskiej o godzinie 10tej przed południem, i raczył uroczyscie założyć kamień węgielny, poczem śród odgłosów radości wszystkich mieszkańców udał się do gmachu na przyjęcie Jego c. k. Apost. Mości przeznaczonego.

